

Bað Knud vera opnan, varnan og vælkomnan

ÁKI BERTHOLDSEN

Eg bað Knud Heinesen verða varnan, opnan og vælkomnan.

- Eg bað hann vera varnan í prátinum um privatisering.

- Eg bað hann vera opnan um útlánspolitikk banksans.

- Og í vónini um betri samstarv við hann, enn við undanmann hansara, bað hann vera vælkomnan til Føroyar.

Jóannes Eidesgaard, figgjararmálaráðharri sigur, at hetta er í stuttum tað, hann ætlaði at siga við nýggja formannin í figgingargrunnum, Knud Heinesen, tá ið hann vitjaði í landsstýrinum á vitjan á fyrstu ferð síni í Føroyum herfyri.

Men sum tað stendur aðrastaðni í blaðnum vildi lögmaður tað øðrvísi og Jóannes slapp ongantíð at hitta nýggja formannin.

Men av tí Jóannes helt tað vera sera umráðandi at koma á tal við Knud Heinesen, setti, skrivaði hann formanninum bræv, sum hann fekk handað honum uppi á hotellinum tíðliga morgunin eftir, meðan hann stóð og biðaði eftir flogrutuni, klárar at fara av landinum aftur.

Vit hava spurt Jóannes, hvat tað er, sum tað var so umráðandi at fáa sagt Knud Heinesen.

Bankin var høvuðsevni

Tað, eg skrivaði til Knud Heinesen, er tað, eg hevði sagt við hann, um lögmaður hevði sloppið mær at hitt hann sigur Jóannes.

Hann sigur, at høvuðsevnini í brævinum eru ætlanirnar hjá summum at privatisera bankarnar og tann útlánspolitikkur, bankarnir hava.

- Eg bað hann vera varnan í tosinum um privatisering og meiri opnan um útlánspolitikk hjá bankanum.

Jóannes sigur, at hann greiðið nýggja formanninum frá sínum hugsanum um privatisering.

- Vit hava skrivað undir uppá, at bankin skal privatiserast einaferð.

- Men tað, sum nú rører seg í barni hjá summum, er, at privatiseringin skal ganga skjótt.

Eg ávaraði Knud Heinesen ímóti at fara ov skjótt fram.

- Tað, sum er umráðandi er, at skattgjalddarin fær nakað aftur av tí, hann hevur skotið í bankan. Tí kann tað undir ongum umstøðum koma uppá tal at selja

- Eg ávaraði Knud Heinesen ímóti at fara ov skjótt fram, sigur Jóannes Eidesgaard. Hann heldur, at Knud eisini má mýna at gera tað gott aftur við landsstýrið.

bankan aftur fyri spottpris, sigur Jóannes. Hann verður ikki seldur, fyrr enn virðið er so høgt, at landskassin fer pengarnar aftur fyri bankabjargingarnar.

- Í Noregi valdu tey somu bankaloysnir sum í Føroyum, men har gingu nøkur ár, áðrenn bankarnir vóru privatiseraðir aftur. Teir vóru ikki privatiseraðir aftur, fyrr enn landskassin kundi selja partabrevini aftur við vinningi.

- Tað næsta eg ikki taki undir við er, at gomlu partaegjarnir skulu hava framhjárætt.

- Tað er tað eingin grund til, tí skal hann bjóðast út, skulu allir føroyingar hava janvbjóðis rætt at keypa.

Jóannes Eidesgaard visir á, at vit hava havt privatir bankar síðan 1906. Úrslitið sá vit.

- Tí havi eg mælt honum frá, at seta privatiseringina ov skjótt í verk, sigur Jóannes Eidesgaard.

Meiri opin

Jóannes Eidesgaard sigur, at hann annars mælti formanninum í figgingargrunnum um at vera meiri opin um útlánsvirksemi banksans.

- Vit hoyra javnan um, hvussu trupul bankin er at hava við at gera hjá vinnulivinum. Eisini framtagrunnurin er komin í ringt orð, tí tað skal vera so trupult at fáa figging.

Jóannes Eidesgaard ívast

ikkí í, at forkláringin er góð.

- Partvis eru stovnarnir varnir. Partvis eru umsóknirnar kanska ikki nóg góðar og innskotið hjá privatv innskjóturunum kanska heldur veikt.

Jóannes heldur, at fólk høvdu skilt støðuna betri, vóru bankin og framtagrunnurin meira opin og gjørdi meiri burtúr at greiða fólk frá útlánspolitikkinum.

- Tað er neyðugt, at bankin og Framtagrunnurin greiða fólk frá, hvat ið kreyst fyri at fáa figging.

- Teir skulu gera meiri upplýsandi arbeiði fyri sær sjálvum, heldur Jóannes Eidesgaard.

Jóannes sigur, at hann annars ynskti Knud Heinesen vælkomnum til Føroya.

- Eg ynskti honum alt tað besta í vónini um eitt gott samstarv.

- Men eg daldi heldur ikki fyri, at samstarvið millum undanmann hansara og landsstýrið var vánaligt, tí vit høvdu mist álitið á honum.

- Tá ið partabævaumbýtið fór fram, var hann á fundi við okkum og greiddi frá ætlanum. Tá vísandi hann okkum um, at vit vóru teir fyrstu at frætta um ætlanina.

- Tað var eitt slag í andlitið at frætta, at hann hevði lagt ætlanina til rættis saman við donsku stjórnini ein heilan mánaða frammanundan.

- Tá misti eg alt álít á honum og eg fekk tað ongantíð aftur.

- Eg havi sagt við Knud Heinesen at í tí sambandi hevur hann nakad at gera gott aftur, sigur Jóannes Eidesgaard.

Tíðindaskriv frá Bókadeild Føroya Lærarafelags

Tríggjar nýggjar bókur

Bimm, Bamm, Bumm og kettlingurin. Myndabók

eftir M. Bolliger og V. Baránkova

Hugo og Josefina eftir Mariu Gripe

Hin drúgva heimferðin eftir Cynthia Voigt

M. Bolliger og V. Baránkova

Bimm, Bamm, Bumm og kettlingurin er fyrsta bókin um tríggjar smáar bjarnir. Ein dagin situr ein fittur kettlingur fyri køksvindeyganum hjá teimum. Bumm vil fegin taka kettlingin til sín, men hesum eru hinar báðar ikki nógv fyrri í fyrstuni, tí teimum dæmar ikki at fáa kettu í hús. Men kettlingurin verður sitandi fyri vindueyganum, mjavandi og við biðjandi eygum. Tá er ringt at standa ímóti.

Niels Jákup Thomsen týddi myndabókina um bjarnirnar úr týskum. Prentgerðini stóð E.O. Prent, Tórshavn, fyri. Bókin er 28 síður og kostar 90 kr.

Marie Gripe

Hugo og Josefina

Í desember 1995 kom bókin um prestadóttirina Josefinu, og nú kemur onnur bókin í røðini. Josefinu fer nú í skúla, og hon gleðir seg nóg. Endiliga skal tað eydnast at fáa vinir og at koma at kenna børnini, sum búgva í býnum, har skúlin er. Men alt verður ikki, sum Josefinu hugsaði sær. Børnunum dæmar hana ikki. Hon gongur ikki í líka klæðum sum tey - Josefinu er øðrvísi. Ein drongur er í skúlanum, sum eitur Hugo, og hann kemur Josefinu til hjálpar. Hann er øðrvísi, men Hugo leggur ikki í, hvat fólk halda um hann. Josefinu upp-dagar, at antin mást tú vera líka sum hini, ella heilt ólík, sum Hugo er. Tað nyttar einki at vera næstan líka. Og tað er Josefinu.

Hugo og Josefina er onnur bókin í víðagittu triologi hjá Mariu Gripe um Josefinu, eina kenslubarna og rædda smágentu, ið er so heppin at hitta tann tryggja og óvanliga sjálvstøðuga Hugo. Hugo hjálpir henni at finna seg sjálva og sín leiklut í lívinum. Men hóast evnið er álvarsamt, so eru bókurnar bæði lættar og stuttligar at lesa.

Turið Sigurðardóttir týddi bókina úr svensktum. Sett, umbrotið og prentað hefur Einars Offset. Einars Prent hevur heft. Bókin er 196 síður og kostar 98,- kr

Cynthia Voigt

Hin drúgva heimferðin

Fyrsta bókin av tveimum um 13 ára gomlu Disey og trí yngri systkin, 11 ára gamla James, 6 ára gamla Sammy og 9 ára gomlu Maibett.

Nervaveika mamma teirra rýmir og letur tey einsamøll eftir á einum stöðgiplássi mitt í Connecticut í USA. Tey eiga ongar pengar og einki heim at fara til. Mamma teirra hevur sagt teimum frá um onkur skyldfólk, sum búgva í Bridgeport. Við Disey á odda fara systkini at leita, men tey hava onga hóming av hvussu long ferðin verður. Og ferðin er ikki bara long, men eisini ógvuliga vandamikil hjá børnum. Av tí at tey ongar pengar eiga, nýðast tey at sova undir opnum himli um næturnar. Tey royna at finna sær skjól í eini húsagrund ella í eini víðarlund.

At enda finna tey skyldfólkini, men alt er ikki, sum tey høvdu hugsað sær til.

Disey ger av at halda leiðina fram einsamøll, men systkin hennara vilja tað øðrvísi, og so eru tey aftur á ferð.

Henda ferðin verður ikki minni spennandi. Og tað er hesa ferðina, sum vit hoyra um í **Drúgvu heimferðini 2**, ið kemur út í juni.

Björg Matras týddi bókina úr amerikanskum. Umbroting og repro: Hestprent. Prentað á Estra. Innbundið hevur Helge Justinussen. Bókin er 233 síður og kostar kr. 130.

